

SCHELLEN ZOEKEN IN FLORIDA

door

H. J. W. GRIEDE

Als vakantie was besloten een tocht te maken door de vier zuidelijke staten van Noord-Amerika. We hebben daar, om volkomen bewegingsvrijheid te hebben, een auto gehuurd en mede daardoor is deze vakantie onvergetelijk geworden.

Als schelpenverzamelaar laat je in zo'n geval de kans om in Florida, wat een rijk schelpengebied is, je verzameling uit te breiden niet lopen en snuffel je overal eens rond. Nu dat snuffelen is heel goed beloond. Zo spoelde in de buurt van Fort Lauderdale tijdens een heftige regenbui waarbij het ook nog hard woei, een grote *Busycon canaliculatum* L. (± 18 cm) levend en wel vlak voor de plaats waar we in de auto schuilden aan.

Verderop van Miami naar Key West zijn overal langs de weg winkeltjes en kraampjes waar schelpen worden verkocht, maar naar onze mening is dat vrijwel allemaal tweede of nog mindere keus. Zelf zoeken langs de strandjes, rotsen en onder stenen levert veel mooier en beter materiaal op, wat in ons geval begon met *Isognomon radiatus* Anton gevolgd door *Nerita peloronta* L., *Nerita tessellata* Gmelin, *Astraea phoebia* Röding en nog een paar andere *Nerita*-, *Polinices*- en *Littorinasoorten* en ook nogal wat *Sinum perspectivum* Say.

Maar de grootste sensatie was toch wel, dat toen we in een motel, waarvan de eigenaresse ook aan deze hobby bleek te doen, overnachtten, we via haar in de gelegenheid werden gesteld een bushel (± 50 liter) gedregd zeezand te kopen (afbeelding 1). Dit zand wordt zodra het is gedregd, dus zonder dat het nagezocht wordt, in een soort houten tobbe gestort, afgedekt en verkocht. Het risico is helemaal voor de koper. Er zitten altijd wel wat schelpen in, maar of dat de moeite waard is moet blijken.

Onze gastvrouw, die het kennelijk leuk vond dat zelfs uit Nederland een paar verzamelaars bij haar kwamen, stelde haar hele uitrusting, zoals sorteertafel, hogedruk waterspuit om de resten van de slak uit de schelp te spuiten en zelfs een emmer met een reinigingsmiddel ter beschikking.

Toen we de tobbe opgehaald hadden, waarbij verteld werd dat het zand gedregd was op een diepte van 125 tot 140 vadem ongeveer 100 mijl west-noord-west van Tampa (een plaats aan de westkust van Florida) was het inmiddels 8 uur 's avonds geworden, maar onze gastvrouw kwam meteen aandragen met een bureaulamp,

Afb. 1

Een houten tobbe met 50 liter gedregd zeezand en vele malacologische verrassingen.

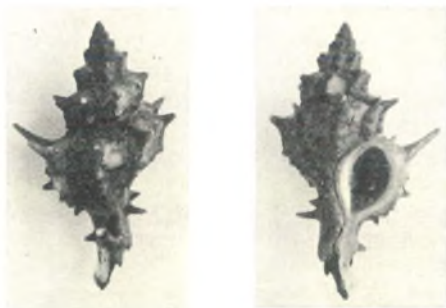
zodat we direct aan het sorteren konden gaan. Ze bleef er zelf bijstaan en was zichtbaar blij, toen bleek dat we het nog niet zo slecht hadden getroffen. Het zand had al zo'n 2 à 3 weken in de tobbe gezeten zodat alle slakken reeds dood en aan het verteren waren. Iedere keer dat we in het nog wat vochtige zand een kluitje bruin-gekleurd en samengekoekt zand vonden, was het zaak heel voorzichtig het zand weg te halen om het operculum, als dat er los bij zat, niet kwijt te raken en dan schelp en operculum bij elkaar weg te leggen om ze naderhand schoon te maken.

Onze oogst uit deze bushel bevatte onder meer verschillende Murexsoorten, zoals *Murex pazi* (Crosse), *Murex hidalgoi* (Crosse), *Murex bequaerti* (Clench & Farfante), *Murex beaui* (Fischer & Bernardi) en *Murex nuttingi* (Dall). Omdat er van deze laatste soort (afbeelding 2) een dozijn te voorschijn kwam, zou je denken dat de dreg door een kolonie van deze slakken is gegaan.

Verder troffen wij nog aan *Conus villepini* Fischer & Bernardi, *Conus mazei* Deshayes, *Xenophora caribaea* Petit (afbeelding 3), *Aequipecten glyptus* Verrill, *Crucibulum striatum* Say, *Crucibulum auricola* Gmelin, *Hipponix antiquatus* (L.), *Aspella anceps* (Lam.) en een paar *Dentalium occidentale* Stimpson.

Al deze soorten kon ik terugvinden in het inderhaast gekochte boek „A field guide to the shells of the Atlantic and Gulf-coast and the West Indies” dat juist in een nieuwe herziene en uitgebreide druk was uitgekomen, behalve de *Murex nuttingi* (Dall) en *Murex hidalgoi* (Crosse), die onze gastvrouw voor ons identificeerde.

Een grappig voorval tijdens het sorteren. 's Morgens bij laag water kwam onze gastvrouw met een schepnetje bij ons en zei dat we even moesten meegaan. We liepen

Afb. 2

Murex nuttingi (Dall).

Gedregd op 125—140 vadem ongeveer 100 mijl WNW van Tampa, Florida, augustus 1974.

Ongeveer ware grootte.

Afb. 3

Xenophora caribaea Petit.
Gedregd op 125-140 vadem, onge-
veer 100 mijl WNW van Tampa,
Florida, augustus 1974.
Ongeveer $\frac{1}{2}$ x verkleind

naar de kade (het motel lag vlak aan een zeearm) en daar pikte ze zo in het langslippen een drietal exemplaren van *Melongena corona* Gmelin uit de modder terwijl ze een vierde liet zitten omdat zoals ze ons wees die bezig was eieren te leggen. En inderdaad je kon de streng duidelijk op de steen vastgehecht zien zitten. Even verderop deelde een *Busycon contrarium* Conrad (15 cm) hetzelfde lot, terwijl nog wat verder, waar wat meer stenen en rotsen lagen, een paar *Murex florifer* (Reeve) geland was. Omdat het midden op de dag was en het water daardoor te warm, waren er niet zoveel, vertelde ze; 's avonds bij laag water waren er nog meer.

Een tweede voorval. 's Middags terwijl we druk aan het sorteren waren (afbeelding 4), stonden opeens een oudere man van ongeveer 70 jaar en een dame naast ons, waarbij de dame in enigszins ontwend Nederlands begon te spreken. Het bleken ook verzamelaars te zijn en vrienden van onze gastvrouw, die naar wij aannemen het nieuwtje van de Hollandse verzamelaars per telefoon verteld had. Hij, Mr. Bijur, bestudeerde en verzamelde uitsluitend de schelpen uit de Golf van Mexico, het Caribisch gebied en Florida. Zij, Mrs. King, was van geboorte een Hollandse en nam de gelegenheid waar weer eens haar moedertaal te spreken. Er werd natuurlijk van alles besproken en gevraagd, waarbij Mrs. King tegenover mijn vrouw haar kennis van het Hollands weer ophaalde. Het slot was dat we werden uitgenodigd om de volgende dag hun verzameling te bekijken en dan daar meteen de lunch te gebruiken. Nu de lunch was voortreffelijk, maar de verzameling was

Afb. 4

Het sorteren van
het gedregde mate-
riaal.

Afb. 5

Een zeer fraai exemplaar van *Strombus gigas* L. met een opvallend gewelfde mondrand.

fantastisch. Mr. Bijur heeft er zijn hele leven aan besteed om die op te bouwen en vrijwel alle schelpen verkregen door ze zelf te zoeken of door te ruilen. Terwijl we de verzameling bekeken deed hij af en toe een greep in zijn kast en schoof me dan een schelp toe, o.a. een *Lima scabra scabra* Born, een *Cypraea cinerea* Gmelin en nog een paar andere. Na de lunch gingen we naar huis waar we meteen weer op de zandhoop aanvielen. We waren inmiddels één keer door de berg heen geweest en deden het nu nog eens met meer de nadruk op de kleine soorten. Toen de zandhoop helemaal doorgespit was en de oogst schoongemaakt en ingepakt, namen we afscheid van onze gastvrouw en gingen verder naar het noorden.

In de buurt van St. Petersburg werd nog een dame opgezocht, die hoe kan het anders ook aan de schelpenhobby deed en waar ik vroeger al mee gecorrespondeerd had. Toen we op de stoep stonden en aanbelden, stond ze eerst een beetje wantrouwig half achter de deur, maar toen we haar haar eigen brief lieten zien en vertelden dat wij die Hollanders waren, zwaaide de deur meteen wijd open. Er werd dadelijk koffie gezet en natuurlijk volop gepraat waarna we mee moesten naar een zijkamertje waar vol trots de collectie werd getoond. Als je zo een paar verzamelingen uit Florida en omgeving hebt gezien ga je beseffen, dat Nederland op het gebied van kleurrijke en mooi gevormde schelpen toch wel een beetje stiefmoederlijk is bedeed.

Na alles gezien en bewonderd te hebben wilden we weer opstappen, maar daar kwam niets van in; eerst moesten we uit een tweetal *Strombus gigas* L. een uitzoeken die ons het mooiste leek. Het waren allebei pracht exemplaren, de een mooi van vorm en prachtig rose, de andere haast zonder kleur maar volledig uitgegroeid. Na lang wikken en wegen is het toch de laatste geworden, maar dat is dan in onze ogen een prachtexemplaar. De mondrand is haast papierdun met een zeer duidelijke strombus-deuk terwijl verder naar de top een gedeelte van de lip zelfs naar binnen omgeslagen is (afbeelding 5). We wisten niet hoe we haar bedanken moesten, maar ze wilde van geen dank horen en wenste ons verder een mooie vakantie. Deze schelp heeft de hele tocht verder in de auto op een plekje gestaan waar beschadiging onmogelijk was en op de terugreis in het vliegtuig heb ik hem of op schoot of op de vloer tussen mijn voeten gehad, terwijl hij nu op een ereplaats in de vitrine staat.